

večernicah. Sedaj se pa Prosveta pripravlja za božične praznike na ljudsko igro »Miklova Zala«.

Št. Janž na Dravskem polju. Dekliški krožek priredi v nedeljo, 17. decembra, mladinsko proslavo, združeno s telovadnimi točkami in igrami. Predvajale se bodo »Čudežna cvetka«, »Berač in deklica« in »Gluha tet«.

Studenice pri Poljčanah. Preteklo nedeljo, dne 3. decembra, smo imeli občni zbor Prosvetnega društva »Slomšek«, ki je bil zelo živahen. Vodil

ga je podpredsednik g. župnik Jože Čede. Občni zbor je podal sliko našega občestvenega dela. Prav delavna so naša dekleta. Nabavile so se nove narodne noše ter z njimi nastopile 8. decembra, in sicer s simboličnimi deklamacijami in govori. Stremimo za tem in premišljujemo, kako bi prišli do nove dvorane. Načrt že imamo, samo denarnih sredstev nam manjka, pa vendar upamo, da se bo tudi ta naša želja uresničila.

*

Iz celjskega okrožja

Nesreče

Smrt pekovskega vajenca zaradi plina. Pri pekovskem mojstru Francu Jakliču v Gaberju pri Celju sta bila zaposlena 16 letni pekovski vajenec Jože Bosnikar iz Bezine pri Slov. Konjicah in 50 letni pekovski pomočnik Mihael Mastnak iz Gaberja. Utrujena od nočnega dela sta si zakurila z ogljem malo železno peč in sta se podala k počitku. Ker sta pustila pokrivač zaprt, oglje ni užgalo, ampak je samo telo in polnilo sobo s strupenim plinom, kateri je omamila oba speča peka. V sobo je stopil raznašalec kruha Franc Plivšček, ki je poklical mojstra in ta reševalce. Vajenec Jože Bosnikar je bil od vdihavanja plina toliko zastrupljen, da je med prevozom v bolnišnico umrl, krepkejšemu pomočniku Mastnaku pa so nudili zdravniki kljub življenjsko nevarnemu zastrupljenju uspešno pomoč.

Drog mu je zlomil čeljust. Pri Novi cerkvi je klal govedo pri posestniku Pinterju dninar Ivan Koštomaj iz Šmartna v Rožni dolini. Med delom je padel na Koštomaja železni drog in mu je zlomil čeljust. Hudo poškodovanega so oddali v celjsko bolnišnico.

Smrtno ponesrečila dva splavarja. Na Savi v bližini Renk nad vasjo Sava in Zagorje je padel radi sunka v skalo s splava v vodo splavar, katerega so vsi poznali pod imenom Savinjski Francelj. Povrh ga je še zadel pri padcu tram, kateri je motel iz splava in se fant radi omamljenosti sploh ni več pokazal iznad vode. Smrtno ponesrečen je hodil na Renke spravljat les. — Renkovi fantje iz znane splavarske družine v Renkah so tudi pridno vozili les po Savi. Renkovemu Tonetu se je odbil splav na skali in Tone je

padel 3 m po razmočenem splavu v reko ter utonil.

Sušilnica za lan pogorela. Posestniku Jakobu Cerkovniku v Završah pri Misljini je ogenj uničil sušilnico za lan. Škoda je občutna.

Dva si zlomila nogo pri padcu. Pri pokrivanju strehe pri posestniku Jurku v Kozjeku pri Dobrni je padel 10 metrov globoko 34 letni posestnik Martin Videnšek iz Klanca pri Dobrni in si zlomil desno nogo pod kolonom. — 51 letni posestnikov sin Vratinar Danko iz Okoline pri Rečici ob Savinji je doma padel in si zlomil desno nogo v stegnu.

V kamnolomu ponesrečil. 30 letni delavec Komerički iz Pristave v Šmarskem okraju je pripravil v kamnolomu naboj za razstrelitev skale. Smodnik se je vnel in eksplozija je raznesla delavcu dlan desne roke in ga poškodovala po obrazu. Komerički se zdravi v celjski bolnišnici.

Zgorela v koči. Na Krajnih Brdih blizu Blance pri Sevnici ob Savi je živel v svoji koči 55 letna Marija Požun. Ženska je v življenju mnogo pretrpela. Na starost sta ji ostala v pomoč ter oporo dva sina. Zvečer je Požunova zakurila železno peč in zaspala. Ko sta prišla v noči mimo kočice Požunkina sinova, sta opazila ogenj. Poklicala sta na pomoč sosede in gasilce, ki pa se niso mogli lotiti gašenja radi pomanjkanja vode. Ko je bil ogenj udušen, so našli zogleno truplo Požunove, ki se je v ognju zadušila in zgorela.

Glavo mu je odsekalo. V nedeljo, 3. decembra, se je zgodila na Blanci pri Sevnici huda prometna nesreča, ki je zahtevala smrtno žrtev. 60 letni kmet Hodnik Jože je bil prodal svoje posestvo v Blanci ter kupil drugo na Dolu pri Hrast-

niku. Usodnega dne so naložili selitev na tovorni avtomobil, da bi zapeljali do novega doma. Ko so naložili na avto pohištvo, živež in druge stvari, se je vrh vsega usedel pokojni Hodnik. Njegova žena je sedla v kabino. Ko so privozili komaj nekaj sto metrov, so dospeli pri trgovini Lapotec do podvoza. Nad cesto je betoniran most, po katerem teče železnica. Ta most pa je izredno nizek, tako da mora skoro vsak voznik, ki ima vozilo kolkčak višje naloženo, pred mostom odlagati, ako hoče naprej. Hodnik je na avtomobilu sedel tako, da je gledal nazaj in ni opazil podvoza, ki mu je v hipu odsekal glavo. Sofer je nesrečo zasluhlil, ali bilo je že prepozno. Nudil se je strašen prizor: na avtu je bilo okrvavljeno truplo brez glave, ki je ležala na cesti. Pokojni Hodnik je bil dober krščanski mož in vrl Slovenec. Zapušča ženo in štiri nepreskrbljene otroke. Naj počiva v miru!

Razno

Dva vloma v eni noči. V noči je bilo od neznanec vlomljeno v Celju v prostore Kmetijske družbe v Aškerčevi ulici. Neznanci so s silo odprli vrata v skladišče in pisarno, iz katere so odnesli 800 din gotovine, samovres ter daljnogled. Isti zločinci so obiskali sosedne prostore glavne tobačne zaloge. Tam so ukradli samo tri zavitke cigaret, železni blagajni pa niso bili kos.

Licenciranje žrebcev. Dne 19. decembra ob 9 dopoldne prične na dvorišču hotela »Pošta« v Celju licenciranje žrebcev za leto 1939 za okraje: Celje, Laško in Šmarje pri Jelšah.

Rajnim spomin

Na Polulah pri Celju je umrl 73 letni posestnik in učitelj Kranjc Franc.

V Trbovljah je zaspal v Gospodu upokojeni rudar in kmet Jože Dolanc.

V Mozirju je zapustila soizno dolino 69 letna služkinja Malka Špes, ki je služila pri znani Puncerjevi hiši skoro 50 let.

V celjski bolnišnici so umrli sledeči: Zele Jakob, 37 letni zidar iz Teharij; Kranjc Henrik, 62 letni dninar iz Celja; Slatič Franc od Sv. Marka pri Ptuj; Neža Šarlah iz Petrovc; Brinovec Ana iz št. Ruperta pri Krškem. — Naj v miru počivajo!

Maps. »To je moje prvo mesto; ne morem ga zapustiti tako sramotno.«

»Dragi prijatelj, ne zavidam vas,« je sočutno rekel vlakovodja. »Mogoče sreče! Bog vas blagoslovi!«

Sodnik se je še enkrat vrnil.

»Zdi se mi, da niste babjeverni,« je dejal. »Toda če boste tu prebili noč, vas bo precej zdelalo... Pazite! Morda je zdravnikovo mnenje pravilno, toda — jaz bi bil kljub temu zelo previden in bi raje verjel v kak napad...«

»Toda vrata so bila dobro zaprta — vsakokrat. Tu mora biti nekaj nenavadnega vmes,« je mrko odgovoril Maps.

Nato je sodnik odšel.

Stroj je zažvižgal in vlak se je zganil. Možje so stali pri vratih zadnjega voza in molče gledali Mapsa, ki je strmел za vlakom, dokler ni izginil v daljavi.

3.

Sonce je zašlo. Kmalu se bo znočilo.

Maps je šel na progo, da bi prižgal svetilke. Ko se je vrnil k čuvajnici, se je tako počutil, ko da bi bil izpostavljen na pustem, neznanem otoku.

Koval je načrte. Če bo pazil, je skoraj nemogoče, da bi se kdo približal čuvajnici, da ga ne bi opazil. Napad se je vedno izvršil med spanjem žrtve...

Maps je šel v hišo in je dobro zaprl vrata. V sobi je sedel. V kotu je zagledal petrolejski kuhalnik. Ni

se mu ljubilo kuhati. Le košček kruha in mrzlega mesa je nesel s seboj v gornjo sobo. Sedel je blizu okna. Natrpal si je pipo in spuščal oblake dima proti stropu. Vse okrog je vladal popoln mir. Samo brzojavni aparat se je od časa do časa oglašil in prekinil tišino.

Okna so zrla proti močvirju, nad katerim se je vlekla gosta megla. Maps ni mogel odtrgati pogleda od tam. Čim temnejše je postajalo, tem više se je dvigala megla.

Če ima v resnici opravek z ljudmi, potem jih lahko pride en ducat. Samo buden mora ostati. Prejšnjo noč je prečul, predzadnjo noč je potoval in zdaj je čutil, da se mu oči zapirajo. Telo je zahtevalo počitka, a ko se je spomnil na močvirje, je spet začutil moč za čuječnost.

Prot jutru sta dva tovorna vlaka ropotala mimo čuvajnice. Železničarji so radovedno vpraševali. Maps jim je povedal, da je vse v redu.

Naposled se je začelo daniti. Jutro je bilo pusto, ker je začelo deževati. Ravnateljstvo je brzojavilo. Sporočilo je, da še ni našlo človeka, ki bi šel za tovariša.

Prot poldnevu se je prikazalo sonce. Toplota je Mapsa utrjavala. Oči so se mu vse bolj pogosto zapirale. A ko se je spomnil na Boydovo truplo, je skočil s stola in je začel tekati po sobi ko kaka zver v kletki.

Pekdenski telefon

Na policijski komisariat v Genovi v Italiji je pritekel neki gospod ves prestrašen. Da je po telefonu večkrat poklical elektrotehnik, ki naj bi mu izvršil majhno popravilo. Vselej pa se je iz telefona oglašilo: »Pustite me v miru in vrag naj vas vzame — jaz sem mrtev!« Policija je zadevo preiskala in dognala, da je elektrotehnik odpotoval. S pomočjo neke globokoumne vdela v telefon je vselej, kadar ga je kdo poklical, zadonel z gramofonske plošče tisti »prijazni« odgovor. Ko ga je policija zasiljala, je dejal, da mu je le to žal, da ni mogel videti obrazov tistih, ki so ga bili klicali.

*

(Dalje sledi)